

NIEPŁAWNY (2) *ai*

e oraz *a jasne*.

sg m N niepławny (1). *ϕ f G* niepławnej (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w. s.v. pławny.

Nie nadający się do żeglowania; innavigabilis Calep, Cn; innabilis Cn (2) : Innavigabilis – Gdzie łodzią nieiezdzą, nie pławni. Calep 538b.

Wyrażenie: »niepławna północna woda [= Ocean Arktyczny]« (1): Car Mołkiewłki płác mężnému Puścił Królowi Polłkiému: Nie opárł fye aż o lody/ Niepławnyé północnéy wody. KochPieś 45.

Cf PŁAWNY

JB